

บันทึก

เรื่อง ขอให้พิจารณาข้อกฎหมาย (มาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดพิกัด  
อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ  
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖)

ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๐๔๐๓/๕๔๔๑ ลงวันที่ ๒๙  
เมษายน ๒๕๑๑ แจ้งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามที่กระทรวงการคลัง  
เสนอเรื่องขอให้พิจารณาข้อกฎหมาย โดยมีปัญหาว่าตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดพิกัด  
อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒)  
พ.ศ. ๒๕๐๖ ได้บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของ  
คณะรัฐมนตรีที่จะประกาศลดอัตราอากรให้ต่ำกว่าที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากรได้ ทั้งนี้เพื่อ  
ประโยชน์ในการส่งเสริมการเกษตร การอุตสาหกรรม และการสาธารณสุข นั้น การประกาศลด  
อัตราอากรตามมาตรา ๑๑ นี้ หากจะออกประกาศโดยกำหนดเงื่อนไขว่าจะลดให้เฉพาะผู้นำเข้าที่  
ไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ในการงดเว้น หรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการ  
ลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมแล้ว จะเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๗) ได้พิจารณาแล้ว  
เห็นว่า การประกาศลดอัตราอากรให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนั้น จะประกาศเพื่อ  
ประโยชน์ในการส่งเสริมการเกษตร การอุตสาหกรรมหรือการสาธารณสุขอย่างหนึ่งอย่างใดหรือ  
หลายอย่างก็ได้ แต่เมื่อได้ประกาศแล้วย่อมใช้ได้สำหรับบุคคลทั่วไปซึ่งอยู่ในกิจการนั้น ทั้งนี้หาก  
จะพูดว่าบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ชอบที่จะต้องแปลว่าผู้ใช้  
อำนาจจะต้องใช้ให้เป็นประโยชน์แก่บุคคลที่อยู่ในข่ายโดยทั่วไป เว้นแต่จะมีบัญญัติให้อำนาจเป็น  
พิเศษในตัวบทนั้นที่ให้ออกข้อกำหนดเฉพาะบุคคลบางคน ยิ่งกว่านั้น ในมาตรา ๑๑<sup>๑</sup> นั้นเอง  
ยังใช้คำว่าประกาศ“ลดอัตราอากร” จึงเป็นการลดตัวอัตราซึ่งใช้ทั่วไปไม่ใช่เฉพาะบุคคลบางคน  
สำหรับปัญหาเฉพาะหน้าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับประโยชน์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการ

ส่งพร้อมหนังสือที่ สร.๐๔๐๒/๓๕๔๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๑๑

๑ มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเกษตร การอุตสาหกรรม การสาธารณสุข หรือ  
การส่งเสริมสินค้าขาออก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อาจลดอัตรา  
อากรให้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรได้ แต่มิให้ลดเหลือต่ำกว่าหนึ่งในสิบของอัตราที่กำหนดไว้

การลดอัตราอากร การยกเลิกหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการลดอัตราอากรให้มีผลบังคับ  
ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งมาตรา ๒๑<sup>๒</sup> มีว่า ให้ได้รับลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรลงกึ่งหนึ่ง จึงหมายความว่าถ้ามีการเก็บอากรขาเข้าเท่าใด จะลดน้อยลงหรือเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันหรือไม่เท่าใดก็ตาม ผู้นั้นคงเสียอากรขาเข้าแต่เพียงกึ่งเดียวของอัตรานั้นเสมอ ฉะนั้นการประกาศให้ประโยชน์แต่เฉพาะคนที่ไม่ได้รับการส่งเสริมหรืออีกนัยหนึ่งให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับประโยชน์จากการลดอัตราอากรขาเข้า จึงเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๒๑ และประกาศนี้ไม่ใช่ตัวพระราชบัญญัติจึงจะลบล้างมาตรา ๒๑ ดังกล่าวแล้วไม่ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า หากทางราชการประสงค์จะให้มีการลดอัตราอากรขาเข้าเฉพาะสำหรับบุคคลที่ไม่ได้รับการส่งเสริม ก็ชอบที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพิ่มขึ้น หรือออกเป็นพระราชบัญญัติเสียเลยทีเดียว แทนที่จะให้เกิดผลเพียงการทำเป็นประกาศเท่านั้น

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๑๑

---

<sup>๒</sup> มาตรา ๒๑ นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๑๙ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้รับการลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรลงกึ่งหนึ่ง และได้รับการลดภาษีการค้าลงกึ่งหนึ่งสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นที่สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิตหรือประกอบเป็นเวลาห้าปีตามที่คณะกรรมการพิจารณากำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นนั้นต้องไม่เป็นที่ผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศและซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดมาใช้ได้